

[Vanggaard.]

Sparekasseinspektøren udtalt Betænkelighed ved, at Sparekasserne kom med i dette Forslag, og Bankinspektøren har vel ikke udtalt lignende Betænkeligheder, men dog udtalt, at en Sikkerhedsret af den omhandlede Art ikke kan paaregnes at blive antaget som fornøden bankmæssig Kreditbasis. Jeg ser, at Sparekasserne er gaaet ud af Lovforslaget.

Lovforslaget er anbefalet saavel af Færøernes Købmandsforening og Rederiforening som af Færøernes Fiskeriselskab. Man kan vel heller ikke sige andet end, at dette Lovforslag har i sit Indhold nogen Lighed med det Forslag, vi har faaet forelagt om Panteret for Sædekorn, selv om det ikke har det i Enkeltheder, og derfor bør det ogsaa henede møde Sympati. Jeg vil dog mene, at ind under dette bør, foruden færøske Banker og offentlige Myndigheder, ogsaa komme Købmænd. Købmændene er i mange Tilfælde villige til at finansiere Fiskeriudrustning, men kan ikke faa en tilsvarende Sikkerhed, og da det jo her af Bankinspektøren anses for noget problematisk med Bankernes Sikkerhed, og der muligvis kan vindes Kapital fra anden Side, hvis man ogsaa tager de færøske Købmænd og Købmænd, der handler paa Færøerne, med ind derunder, vil jeg henstille dette til Overvejelse. Det kan maaske være tvivlsomt, om der paa det foreliggende Grundlag kan skaffes fornøden likvid Kapital, og jeg kan derfor ikke undlade at gøre opmærksom paa denne Statsfinansiering eller Statslaanegaranti, som jeg ved man har udvidet i Aar ved et Tilbud, der vistnok omfatter det dobbelte af det Beløb, der blev brugt i Fjor. Men det er mig ogsaa bekendt, at Lagtinget mener, at som Følge af Forholdenes uheldige Udvikling er et større Beløb fornødent — saa vidt jeg ved, har Lagtinget endda ved en Lejlighed forlangt et meget større Beløb —, og jeg skal paa mit Partis Vegne henstille til Overvejelse af den højtærede Justitsminister, om der er Mulighed for at gaa videre paa dette Omraade. Som Følge af den Ændring, jeg kunde ønske, og ogsaa som Følge af hele Sagens noget vanskelige Karakter, kunde jeg ønske den nærmere undersøgt i et Udvalg. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Forslaget en velvillig Behandling.

Hendriksen: Den højtærede Justitsminister har ganske Ret i, som han sagde i sin Forelæggelsestale, at Forholdene paa Færøerne har udviklet sig i høj Grad uheldigt. Uden at blive beskyldt for særlig

Pessimisme kunde den højtærede Minister særdeles vel have forstærket sine Udtalelser betydeligt, for det er vel rigtigt, at Forholdene paa Færøerne i de senere Aar har udviklet sig overmaade uheldigt, men særlig i det sidste halve Aars Tid har Forholdene formet sig forfærdende slet for Øernes Hovederhverv, Fiskeriet. Og naar man taler om Hovederhvervet, Fiskeriet, kan man i Virkeligheden sige: Færøernes eneste Erhverv, thi som det ligger, er Fiskeriet faktisk og praktisk Færøernes eneste Erhverv.

Derfor maa man naturligvis hilse med Tilfredshed de Skridt, der kan foretages henedefra, til at lette Vilkaarene for Fiskerbefolkningen paa Færøerne, og dermed for hele Færøernes Befolkning, og herunder de Skridt, der kan tjene til at lette Vilkaarene for Tilvejebringelsen af Kredit. Skønt jeg har visse principielle Betænkeligheder ved Gennemførelsen af et Forslag af den Karakter, her er Tale om, erkender jeg, at de ekstraordinære Forhold, der gør sig gældende paa Færøerne, ogsaa kræver ekstraordinære Midler, altsaa i Virkeligheden Midler af samme Karakter, som søges anvendt henede gennem det Forslag, der blev forelagt for faa Dage siden om Saasæd, Frø og Kunstgødning, et Forslag, der paa mange Punkter ligger parallelt med det Forslag, vi her behandler.

Men naar man nu skal gennemføre saadanne Bestemmelser som dem, der indeholdes i dette Lovforslag, er det nødvendigt at udvide Rammerne, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Vanggaard var inde paa. Det er efter mit Skøn uomgængelig nødvendigt, at man ogsaa medtager de private Kreditgivere. Jeg forstaar udmærket godt den højtærede Justitsministers Betænkelighed ved at inddrage Sparekasserne under Rammerne, for saaledes som Forholdene nu en Gang er, vil det være en lidt for problematisk Sikkerhed, Sparekasserne kan faa; de kan i Virkeligheden kun gennem dette Underpant i Fangsten faa Sikkerhed i den Fisk, der i dette Øjeblik svømmer om i Havet, og det er jo ikke Sparekassernes Sag at udlaane Penge mod en Sikkerhed af en saa problematisk Natur. Men Forslaget omhandler altsaa kun Banker og offentlige Myndigheder, og i øvrigt ligger det saaledes, at hvis man skal lægge Bankinspektørens Udtalelser til Grund, er der ikke megen Chance for, at heller Bankerne vil laane Penge ud mod den Sikkerhed, der kan gives ved Underpant i Fangsten i Aaret 1932, for Bankinspektøren siger jo — det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget — at „en Sikkerhedsret af den omhandlede